

**Predigt zum „Hirtensonntag“, Misericordias Domini, 14.4.2024,
Erlöserkirchengemeinde Düsseldorf (SELK),
Pfr. Gerhard Triebe**

1. Petrus 2,21b-25:

سرمشق شما مسیح است که در راه شما زحمت کشید. پس راه او را ادامه دهید. 22 هرگز از او گناهی سر نزد، و دروغی از دهان او بیرون نیامد. 23 وقتی به او ناسزا میگفتند، پاسخی نمیداد؛ و زمانی که او را عذاب میدادند، تهدید به انتقام نمیکرد، بلکه زندگی خود را به خدایی واگذار کرد که داور عادل و با انصاف میباشد. 24 او بر روی صلیب، بار گناهان ما را بر دوش گرفت تا ما بتوانیم از چنگ گناه رهایی یافته، زندگی پاکی داشته باشیم. زخمهای او نیز دوی دردهای ما گردید. 25 شما مانند گوسفندانی بودید که راهشان را گم کرده‌اند. اما اکنون نزد شبانان بازگشته‌اید، شبانی که نگهبان جان شماست و شما را از خطرات حفظ میکند.

جماعت عزیز، در حال حاضر یک تغییر عمده در کار جوانان در منطقه کلیسای ما در حال رخ دادن است: شورای ما دیروز، Verden به Reinecke پس از تحولات ناشی از همه گیری کرونا و انتقال از کشیش را به عنوان کشیش جوانان جدید انتخاب کرد. گزارش هماهنگ کننده های Per Tüchsen کشیش جوانان بار دیگر قدردانی خود را از کشیش جوان قبلی ابراز داشت. تعهد و حمایت او به ویژه مورد توجه قرار گرفت. وقتی آن را شنیدید، ممکن است این ایده به ذهنتان خطور کند که پسر جدید اکنون کفش های بزرگی برای پر کردن دارد.

نمی‌دانم این موضوع چگونه بر جانشین او تأثیر می‌گذارد - آیا او را تشویق می‌کند تا حرکت سلف خود را ادامه دهد و وظایفی را که اکنون پیش می‌آید انجام دهد - یا این که آیا این قدم‌ها او را می‌ترسانند. از این - گذشته، ادامه آنچه سلف آغاز کرده بود چندان آسان نخواهد بود.

- زمان پس از عید پاک است - این زمان نیز زمان تغییر است. یکی می‌رود - یا اینطور به نظر می‌رسد و دیگران می‌آیند. عیسی مسیح قیام کرده است، او با شاگردان خود ملاقات می‌کند و در حال ساخت یک کلیسا است - و با این حال عروج او به آسمان از قبل در چشم است. دیگران باید کار او را در دست بگیرند یا اینطور به نظر می‌رسد. پطرس می‌نویسد که دیگران از راه او پیروی خواهند کرد - ابتدا رسولان و - سایر شاگردان، سپس بسیاری از همکاران در کلیسای اول تا ما اینجا و امروز. "مسیح برای شما رنج کشید." و برای شما سرمشقی گذاشت که باید راه او را دنبال کنید.

مسلمانا: یک کار ظریف. چگونه می‌خواهیم راه‌های عیسی را بدون شکست کامل دنبال کنیم؟ زیرا وجود دارد کسی که گناهی مرتکب نشد و در دهانش نیرنگی یافت نشد. هنگامی که او را دشنام دادند، پاسخ سرزنش را نداد، در هنگام رنج تهدید نکرد، بلکه آن را به کسی که عادلانه قضاوت می‌کند واگذار کرد. «و پس از آن ما هستیم، مانند ما: مردمی که واقعاً از گناه نجات یافته‌اند، اما گناه می‌کنند. افرادی که گاهی بیش از حد دهانشان را پر می‌کنند، نمی‌توانند به قولشان عمل کنند، همان را با همان جواب می‌دهند و همچنان تهدید می‌کنند.

آیا ما راه عیسی را دنبال می‌کنیم؟ - این نمی‌تواند خوب پیش برود! آنها نه تنها یک، بلکه چندین اندازه - برای ما بزرگ هستند! و همچنین: آیا این حتی با دنیای ما همخوانی دارد؟ زندگی مبتنی بر مثال عیسی همچنین در تحمل، در رنج، در مقابله با انواع گناه، در بخشش و چشم پوشی از حقوق و ادعاهای خود؟

در این مرحله، فکر موقتی که در مواقعی به ذهن خطور می‌کند که مشخص می‌شود چند نفر در اتاق و به نام کلیسا مورد سوء استفاده قرار گرفته‌اند. زیرا توصیه‌ای که ما همین الان شنیدیم می‌تواند به راحتی مورد سوء تفاهم قرار گیرد، گویی که مردم در واقع باید خشونت فیزیکی و روانی را تحمل کنند و اگر می‌خواهند

مسیحی واقعی باشند به سادگی آن را کنار بگذارند. اما اصلاً منظور این نیست! پولس رسول در زمان زندانی شدن به حقوق خود به عنوان یک شهروند رومی استناد کرد. بر این اساس، ما می‌توانیم و باید تا جایی که ممکن است از خود در برابر بی‌عدالتی دفاع کنیم.

و با این حال این نیز وجود دارد: رنجی که به سختی می‌توان آن را تغییر داد، حداقل برای لحظه ای - به عنوان مثال مشاجره در خانواده یا بین دوستان. یا خواسته‌هایی وجود دارد که نمی‌توانم آنها را در جایی اجرا کنم، مثلاً زمانی که انتظار و امید به توجه بیشتر، مهربانی یا محبت بیشتر از سوی دیگران دارم. سخنان پیترو که به تازگی شنیده ایم در اصل بردگان را هدف قرار داده است، دقیقاً افرادی که نمی‌توانند وضعیت خود را تغییر دهند. و این دقیقاً زمانی است که این سؤال مطرح می‌شود: چگونه با این رنجی که نمی‌توانم تغییر دهم کنار بیایم؟ من واقعاً در موقعیت‌های درگیری که در آن هیچ روند قانونی منظمی عدالت را تضمین نمی‌کند، چگونه رفتار کنم؟

و دقیقاً از این نظر است که ما اکنون دوباره دعوت پطرس رسول را می‌شنویم، "که باید راه او را دنبال کنید." و این به معنای تحمل رنج تغییرناپذیر به عنوان یک مسیحی است، نه جبران آن و در نتیجه ایجاد درگیری شاید فقط چنین راه حلی را غیرممکن کند. این به معنای مواجهه با بی‌انصافی در خودم است که در دیگران به من صدمه می‌زند. این به معنای پیروی از ردپای عیسی در کلیسا و ادامه مسیری است که او رهبری کرد.

آیا ما آن را می‌خواهیم؟ آیا این باید زندگی ما را شکل دهد؟ - تا زمانی که ما چنین می‌پرسیم، به نظر می‌رسد که این تصمیم هنوز معلق است، گویی ما تماشاچیان هستیم که هنوز می‌توانیم به این فکر کنیم که آیا این باید سبک زندگی ما باشد.

اما عزیزان شما نیستید. شما افرادی نیستید که در مقابل آن بی‌طرف بایستید، اما مدت‌هاست که به آن دعوت شده‌اید. شما مدت‌هاست که یکی از کسانی بوده‌اید که خود خدا در مسیری قرار داده‌اید تا بتوانید ردپای عیسی را دنبال کنید - البته خدا می‌داند که آنها برای شما بسیار بزرگ هستند. حتی اگر بخواهید کلیسا را ترک کنید، آنچه در غسل تعمید رخ داد باز هم اعمال می‌شود: اینکه زندگی شما اساساً تغییر کرده است، که کامل شده است و تا آنجا که به شما مربوط می‌شود، همیشه از طریق اعمال و اعمال خود این کار را تکرار خواهید کرد. اعمال نسبت به یکدیگر باعث آسیب به این زندگی کامل می‌شود. این وظیفه شماست: در زندگی خود، در زندگی اجتماعی و در کل کلیسا به گونه‌ای زندگی کنید که نه گناه حاکم باشد نه نفرت، نه آزار، نه خشونت، نه بی‌صداقتی - بلکه عیسی مسیح. زیرا شما از زمان غسل تعمید خود با او مرتبط بوده‌اید - شما متعلق به او هستید، نه به نفرت، بی‌عدالتی و گناه. زیرا در جایی که اوست گناه برطرف می‌شود و چیز دیگری زندگی می‌کند و شروع به زندگی می‌کند: عدالت، تعامل محبت‌آمیز با یکدیگر، مصافحه آشتی، طلب بخشش، صداقت، حمایت و تحمل یکدیگر و بار دیگر. : عشق و دوباره عشق.

"!ممکن است بگویید: "اما من نمی‌توانم!" "برای من عجیب است

"ممکن است فکر کنید: "دنیا متفاوت است!" و من نمی‌توانم این واقعیت را که هستم تغییر دهم

بله و خیر. بله، شما در واقع نمی‌توانید آن را تغییر دهید. شما به تنهایی پیشرفتی نخواهید داشت. شما آن را بسیار دقیق ثبت کردید. اما از زمان تعمید شما روح القدس به شما داده شده است. و او می‌تواند این کار را انجام دهد. با او، خود خدا در زندگی شما وجود دارد. عمل می‌کند. و همه چیز به کمک خدا اینگونه پیش می‌رود: شاید امروز با یک میلی متر شروع کنید، اما در یک ماه یا یک سال احتمالاً خیلی جلوتر خواهید بود.

و ممکن است شما تمایل به یادگیری زبان داشته باشید. مثلاً یک جوان از ایران به آلمان می آید و آلمانی نمی داند. حالا او می تواند اینجا بایستد و بگوید: "اوه، من نمی توانم این کار را انجام دهم! این زبان برای من بیگانه است!" و سرم را زیر شن فرو کنم. یا شروع به یادگیری زبان خارجی می کند. در هفته اول ممکن است فقط بتواند «سلام» و «خداحافظ!» بگوید، اما هر چه بیشتر در اینجا زندگی کند و زبان جدید را بیشتر تمرین کند، برایش راحت تر می شود.

این بسیار شبیه به زندگی مسیحی است که گناه و بی عدالتی را پشت سر می گذارد. به عنوان انسان، ما در واقع به چیزی متفاوت عادت کرده ایم - در استعاره: یک زبان متفاوت. اما همانطور که عیسی مسیح به ما می آموزد، با روح القدس می توانیم زبان خارجی عشق مسیحی را نیز بیاموزیم. در ابتدا دشوار خواهد بود، اما هر چه بیشتر آن را تمرین کنید، هرچه بیشتر با دیگرانی که به این زبان صحبت می کنند صحبت کنید - برای شما راحت تر خواهد بود. حتی اگر هرگز زبان مادری شما نباشد، باز هم می توانید آن را یاد بگیرید.

چگونه می توانید شروع کنید؟ - شاید اولین قدم این دعا باشد

پروردگارا، به من آرامشی عطا کن تا بپذیرم چیزهایی را که نمی توانم تغییر دهم

به من شهامت بده تا چیزهایی را که می توانم تغییر دهم

و به من عقل بده تا یکی را از دیگری تشخیص دهم

این اولین قدم در مسیر ردپای خداوند ما عیسی مسیح خواهد بود - به عنوان مردمی دعاکننده، به عنوان مردمی آرام و به عنوان مردمی متعهد عاشقانه

و با این حال: حتی اگر یاد بگیریم و یاد بگیریم، آیا گام های عیسی باز هم برای ما خیلی بزرگ خواهد بود؟ بله حتما! اما میدونی چیه؟ - چیزی نشده، مشکلی نیست! زیرا ما فراخوانده نشده ایم که در کفش عیسی لغزش کنیم و طوری رفتار کنیم که گویی او هستیم. در واقع راه رفتن طولانی مدت با کفش های خیلی بزرگ غیرممکن است. این قطعا ما را پشت سر می گذارد

ما فراخوانده شده ایم که راه او را دنبال کنیم. کودکی که در بازی به دنبال رد پای پدر و مادرش می گردد و آنها را دنبال می کند، مجبور نیست تمام رد پای بزرگترها را با پای خود پر کند. ممکن است مراحل میانی نیز وجود داشته باشد. آنچه اهمیت دارد این است که کودک به راه رفتن در همان مسیر ادامه دهد - و به جای برداشتن چند قدم بزرگ، می تواند گام های کوچک بسیاری نیز بردارد. در مورد ما هم همینطور است: از هیچکس انتظار نمی رود که زندگی عیسی را تقلید کند. اما پیروی از او با گام های کوچک بسیار در مسیر عشق و آشتی - همیشه دنباله رو ردپای او - این در واقع مأموریت ماست که به عنوان فرزندان پدرمان در آسمان و به عنوان همکاران در کلیسای او به آن فراخوانده شده ایم. آمین